

ИСТОРИЧЕСКИ СПРАВКИ ЗА СЕЛИЩАТА В СЛИВЕНСКА ОКОЛИЯ

БИЛО

Махала от колибарски тип в Сливенска община. Отстои на 28 км северо-западно от град Сливен. Разположена е на билото на един от ниските северни ридове – *Джам сърта* ('Стъкленото било') от Средна Стара планина, на около 450 м надморска височина. Оттук произхожда и старото име на махалата – *Сърт кьой* ('село на рида'). С министерска заповед № 3775, обнародвана в Държавен вестник от 7. 12. 1934 г., махалата е преименована на *Било*.

Според местни предания и изследователи по време на размириците, обхванали Османската империя към края на XVIII и началото на XIX в., мюсюлманите от селата Кирдовци (отдавна изселено) и Тозлу алан (Майско) търсят по-сигурни места за обитаване в тогавашните непроходими гори. Една от обрзувните по този начин махали е *Сърт кьой*.

В административно отношение към края на турската власт махалата е в нахия Беброво към каза и санджак Търново в Дунавския вилает.

След Освобождението е към община Константин в Еленска околия, Търновски окръг. От 1934 г. до 1948 г. е в Еленска околия, Плевенска област. След това е в община Стара река, Еленска околия, Търновски окръг. От 1957 г. заедно със Старорешка община преминава към Сливенски окръг, сега Сливенска област.

Махалата е малка и до 1892 г. е принадлежала към съседните села при преброяване. Населението, изцяло мюсюлманско, през 1900 г. е 98 души, през 1921 г. – 121, 1926 – 141, за да достигне през 1934 г. до 205 души. След това, поради изселване, населението намалява: 1946 – 198, 1951 – 84, 1975 – 33, а през 1985 и 2001 – 8 души.

За повече сведения вж. с. *Средорек*.

БИНКОС

Село от купен тип в Сливенска община. Отстои на 18 км на запад-югозапад от Сливен. Разположено е на десния бряг на Беленска река, която се влива непосредствено след селото в р. Тунджа. В различни издания е посочено, че реката е *Блягорница*, която всъщност е приток на Беленска река и не преминава през землището на селото.